

For at have en let tilgængelig oversigt over denne erhvervssektor fastsættes i 2. pkt., at årsberetningen skal indeholde en oversigt over de foreninger, der omfattes af loven.

Til § 55

Bestemmelsen medfører, at bank- og sparekasselovens § 51 regler for Finanstilsynets medarbejdere også finder anvendelse.

Til § 56

Finanstilsynets driftudgifter dækkes fuldt ud af afgifter fra de finansielle virksomheder inden for rammerne af den årligt vedtagne finanslovsbevilling.

Stk. 1 indeholder Finanstilsynets hjemmel til at opkræve bidrag fra de af loven omfattede innovationsforeninger. Det videreføres, at den nærmere regulering af bidragsopkrævningen foretages i regler fastsat af Finanstilsynet.

Ved den hidtidig bidragsberetning blev Finanstilsynets budget opdelt i 3 brancher: bank m.v. (herunder Værdipapircentralen, Københavns Fondsbørs, fondsmæglerforeninger, investeringsforeninger og specialforeninger), forsikringsselskaber og realkreditinstitutter. Udgifter, der ikke kunne henføres direkte til en branche (fællesudgifter), blev fordelt efter en nøgle.

Den hidtidige fordeling af enkelte virksomheders bidrag indenfor brancheområderne er for investeringsforeninger og specialforeninger sket på grundlag af de samlede aktiver.

Finanstilsynet blev dannet ved sammenlægning af Tilsynet med banker og sparekasser og Forsikringstilsynet. Siden er flere brancher blevet underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Det drejer sig f.eks. om realkreditinstitutter, fondsmæglerelskaber og forsikringsmæglere.

På denne baggrund er der opstået et behov for at samordne beregningen af virksomhedernes bidrag. Beregningen tænkes gennemført efter følgende principper:

1. På grundlag af et fordelingstal samt branceområdernes samlede bidragsgrundlag fordeles Finanstilsynets udgifter på overordnede branceområder.

2. Indenfor branceområderne fordeles bidrag mellem virksomhederne på baggrund af størrelsen af deres bidragsgrundlag.

Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af bidragsgrundlaget.

Stk. 2 præciserer, at enhver innovationsforening, som har været under tilsyn en del af det pågældende finansår, skal betale fuldt bidrag.

Når omstændighederne taler for det, kan bidraget nedsættes. Sådanne tilfælde kan f.eks. opstå ved beta-

lingsstandsning eller konkurs samt i forbindelse med stiftelse og ophør.

Stk. 3 foreslår, at hvis der ikke er aflagt et regnskab for det seneste regnskabsår, kan bidragsberegningen foretages på grundlag af regnskabsindberetningen, f.eks. et halvårsregnskab eller et foreløbigt årsregnskab.

Findes der ikke oplysninger om bidraggrundlag, pålægges et minimumsbidrag. Størrelsen af minimumsbidraget fastsættes i regler udstedt af Finanstilsynet.

Til § 57

I § 57 foreslås indsat en bestemmelse om tidsfrister, der svarer til de bestemmelser herom, der findes i de øvrige finansielle tilsynslove, f. eks. § 82 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 703 af 17. juli 2000.

Til kapitel 12

Delegations- og klagebestemmelser

Til §§ 58 og 59

Delegations- og klagebestemmelserne svarer til de bestemmelser herom, der findes i de øvrige finansielle tilsynslove, f. eks. §§ 83 og 48 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 703 af 17. juli 2000. I henhold til disse bekendtgørelser er administrativ rekurs afskåret, hvorefter der er indført klageadgang til Erhvervsankenævnet.

Til kapitel 13

Straffebestemmelser

Til § 60

Bestemmelsen hjemler pålæggelse af tvangsbøder for overtrædelse af en række af lovens bestemmelser. Tvangsbøder kendes i de øvrige finansielle love. Tvangsbøder bruges først og fremmest til at få virksomheder til at efterleve Finanstilsynets afgørelser. Når virksomhederne er blevet truet med tvangsbøder, efterleves afgørelsen som udgangspunkt. Det er ikke tanken, at tvangsbøder skal bruges i større omfang for innovationsforeninger, end tilfældet er for den øvrige sektor. Tvangsbøderne bruges først og fremmest til at øge incitamentet for at efterleve Finanstilsynets afgørelser. Der vil således ikke blive udstedt tvangsbøder uden forudgående advarsel herom. Bestemmelsen forventes brugt på manglende efterlevelse af alle Finanstilsynets afgørelser truffet med baggrund i denne lov. Uden truslen om tvangsbøder ville det være vanskeligt for Finanstilsynet at gennemtvinge sine afgørelser. De tvangsbøder, der er pålagt i medfør af den øv-